

D eși domiciliul ei nu se mai află de mult în România, ci în „Orașul Îngerilor” – și al vedetelor de la Hollywood –, româncea Aura Imbarus pare mai curând unica locatară a unei dimensiuni așezate undeva la mijloc între cele două lumi ale sale. Ca toți scriitorii, judecă viața după semne, coincidențe și frânturi de inspirație abia perceptibile celor pentru care lumea nu este o matrice alambicată, populată de personaje care-și scriu cronologia printre decoruri și reflectoare. Ea însăși ar putea fi un astfel de personaj și, pentru cei 10.000 de cititori ai cărții sale „Out of the Transylvania Night”, chiar este. În urmă cu doi ani, volumul-memoriu al Aurei, publicat în Statele Unite și gândit ca o declarație de dragoste pentru mama sa (răpusă de cancer la începutul lui 2009), ajunse pe lista titlurilor selectate pentru premiul Pulitzer, culegând cronici elogioase peste Ocean. Cea mai prețioasă „cronică” i-a venit, însă, de la Monika, o veche prietenă din copilărie: „Ce ți-a luat atâta timp să scrii această carte?”. Construită ca povestea unei românce de 18 ani, plecată prin Loteria

DOAMNA ÎN ROȘU

AVENTURA AMERICANĂ A ROMÂNCEI AURA IMBARUS A ÎNCEPUT CU 400 DE DOLARI ȘI CU O UȘĂ ÎNCHISĂ TRECUTULUI. TRANSPUSĂ ÎNTR-O CARTE, LUMEA PE CARE O LĂSASE ÎN URMĂ I-A ADUS, DUPĂ 15 ANI, CELEBRITATEA.

DE DIANA-FLORINA COSMIN

Vizelor să cucerească America, „Out of the Transylvania Night“ este structurată în trei părți și se citește asemeni unui roman de aventuri. Începe cu Revoluția din Sibiu, din decembrie 1989, și cu o plimbare în timp înspre originile grecești ale personajului central; continuă cu descrierea României post-revoluționare și a schimbărilor din viața autoarei, inclusiv o poveste de dragoste care îi marchează destinul, iar ultima parte se axează pe Visul American și efortul tinerei de a răzbi într-o țară străină, pornind nu de la zero ci, după cum Aura însăși glumește, „de la minus“. Întrebarea retorică a prietenei Monika – de ce a durat atât – devine legitimă când intri măcar puțin în povestea Aurei.

În 1997, când Aura însăși a plecat în America prin Loteria Vizelor, viața ei din Sibiu se afla în plină ascensiune: preda engleza la Universitatea „Lucian Blaga“ (și tocmai fusese acceptată în Programul de Doctorat), lucra la Radio Contact, la „Jurnalul Național“ de Sibiu, la o școală privată de limbi străine și, peste toate cele de mai sus, dădea meditații la limba engleză și avea în derulare proiecte cu Gallup Poll și Festivalul de Jazz „Nae Ionescu“. Deși gândurile de plecare nu-i dădeau pace, o întorcea de fiecare dată din drum imaginea oamenilor dragi lăsați în urmă: părinții și bunica paternă. În anul-cheie 1997, însă, ceva a părut, pentru prima oară, diferit. Mai exact acel detaliu simbolic pe care un suflet de artist îl poate percepe cu totul altfel decât ceilalți: actele pentru America au parvenit la fix un an după moartea bunicii. Ca o închidere a unui cerc. „A fost, pentru mine, ca un semn de

dezlegare, aprobare și deschidere a unei noi porți în viață“, își amintește Aura. A plecat cu sufletul greu, dar conștientă că America este o oportunitate căreia nu se cuvenea să-i mai întoarcă spatele.

Cincisprezece ani mai târziu, cu o carieră fulminantă peste Ocean, acea întrebare – „Ce ți-a luat atât de mult?“ – încă îi răsună în urechi, pentru că „Out of the Transylvania Night“ exista înăuntrul ei cu mult înainte să se așeze și să-l scrie negru pe alb, filă cu filă. „Mi-au dat lacrimile gândindu-mă de ce oare așteptăm în această viață să avem momente sfâșietor de grele sau câte

Aura și-a făcut singură munca de promovare a cărții, bătând la ușile tuturor bibliotecilor și librăriilor din America.

un adevărat Armageddon, ca să putem crea ceva frumos și autentic“, rememorează Aura. Dacă dispariția bunicii a fost declicul care a făcut-o să se rupă de țară, moartea mamei a fost Armageddonul personal care i-a zdruncinat din temelii noul univers construit peste Ocean. În primăvara lui 2008, când a început să pună pe hârtie „Out of the Transylvania Night“, planurile de viitor ale Aurei erau cu totul altele. Lucra la o carte cu iz comic pe tema întâlnirilor în lumea strălucitoare a Beverly Hills-ului și își găsisese deja o agenție care să se ocupe de promovarea volumului.

Peste noapte, însă, a primit vestea cumplită că mama sa mai are doar șase luni de trăit și – la sugestia agentei sale, scriitoare cu peste 30 de titluri publicate – a renunțat la cartea despre dating, concentrându-se pe propria poveste de viață. „Întotdeauna am vrut să scriu o carte în care să descriu tot ceea ce s-a întâmplat familiei mele“, explică ea. „Nu am scris-o pentru americani sau români, ci pentru familia mea, dar o ofer cu drag oricărei familii, oriunde s-ar afla ea.“

Când a ajuns în Los Angeles, în 1997, Aura își lăsase în urmă familia pentru un nou început. Nu avea decât 400 de dolari în cont, nicio ofertă de job și „nimeni care să-mi dea măcar un pahar cu apă“. Avea, în schimb, o strategie sigură: arderea tuturor punților de întoarcere. „Știam că nu există un plan B pentru mine, că nu există nicio altă cale“ explică ea, acum. Pentru a simți și a deveni „American citizen“, dar și pentru că „un cuffar cu amintiri nu poți să-l fereci și să-l ascunzi sub pat pur și simplu“, Aura a preferat să închidă ușa României atât de mult cât s-a putut: „Nu am căutat români, nu am locuit în zonele cu români, nu am cerut ajutorul nimănui“, explică ea. Și-a făcut o listă cu scopuri concrete și termene de finalizare drastice, într-o cursă nebună cu timpul. A renunțat la unele dintre ideile preconceptuate cu care venise, a încetat să critice sau să compare, să judece sau să sancționeze tacit. A ales ca motto „Asimilează și lasă-te asimilat“ și a mers mai departe. Și a funcționat.

Odată cu noua identitate, Aura și-a asumat în mod firesc și spiritul pragmatic, eminamente orientat

DACĂ AI CRESCUT AUZIND NUME PRECUM „TITO“, „MAO“ SAU „CEAUȘESCU“, DAR NU AI ÎNȚELES CU ADEVĂRAT SEMNIFICAȚIA LOR... TREBUIE SĂ CITEȘTI ACESTĂ CARTE!

Mark Skidmore, Paramount Pictures

O RELATARE REMARABILĂ DESPRE ȘTERGEREA TRECUTULUI, DAR NU ȘI A IDENTITĂȚII. PROVOCATOR, INSPIRAȚIONAL – ȘI RECONFORTANT.

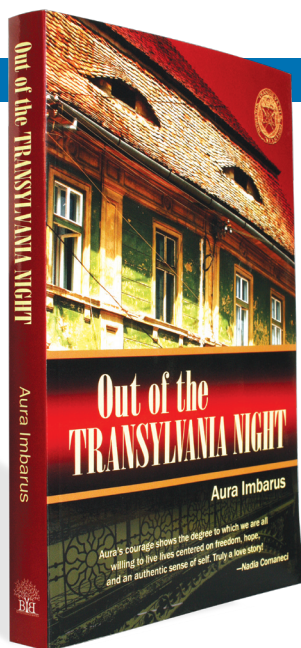
Todd Greenfield, 20th Century Fox Studios

O CARTE CARE ÎȘI VA GĂSI CU SIGURANȚĂ LOCUL ÎN LITERATURA MEMORIALISTICĂ A LUMII.

Beatrice Ungar, redactor-șef „Hermannstädter Zeitung“

spre rezultate, al americanilor, o trăsătură de caracter care a ajutat-o, ulterior, și să-și transforme cartea în best-seller. Dacă în România scriitorii mai au încă tendința de a trăi sub spectrul „turnului de fildeș“, considerând activitățile de promovare, marketing-ul personal și relația directă cu cititorii drept elemente „lumești“, perfect gestionabile de către alte persoane, Aura a învățat pe propria piele că lumea literară este o bătălie a brandurilor personale. „Creatorul unui produs literar este cel mai în măsură să își promoveze produsul, pentru că se află în deplină cunoștință de cauză“, crede ea. Cu cât imaginea autorului este mai autentică și mai coerentă, cu atât creația va câștiga mai mult încrederea publicului.

Astfel, deși este reprezentată de aceeași companie de PR care se ocupă și de vedete precum Sandra Bullock sau Cameron Diaz, odată cu lansarea „Out of the Transylvania Night“, Aura a făcut de una singură aproape toată munca de teren: bătutul la ușile bibliotecilor, ale librăriilor, ale organizațiilor de scriitori sau ale cluburilor private ale autorilor consacrați. „Am efectuat de una singură mai mult de 85% din munca de promovare a cărții“, recunoaște ea. „Iar când se va traduce în limba română, abia aștept să revin în țară și să fac același lucru.“ Deși nu și-a făcut planuri în acest sens până acum, Aura speră ca în 2012 volumul său să fie tradus și la noi și să își găsească un loc al său în portofoliul editurilor românești. În paralel, mai așteaptă și un producător (român sau american) care să-și dorească să transpună „Out of the Transylvania Night“ pe marile ecrane. Toate la vremea lor, însă, pentru că, mai ales în L.A. – orașul în care tot timpul se întâmplă câte ceva –, timpul este cea mai prețioasă și rară monedă de

AFARĂ DIN NOAPTEA TRANSILVĂNEANĂ

Momentul în care cartea „Out of the Transylvania Night“ s-a calificat în cursa pentru prestigiosul premiu Pulitzer i-a deschis automat Aurei noi oportunități în lumea editorială americană. Imediat, româncă a primit invitații de a vorbi în public la reuniunile a diferite organizații recunoscute, de la Rotary Club sau Lions Club până la grupuri de scriitori, emisiuni TV și de radio din America.

schimb. Pentru Aura, însă, timpul este și scuza pe care și-a impus să o evite cu orice preț: „Când avem cu toții șapte mii de activități de gestionat în paralel, e foarte ușor să spui că nu ai timp să faci anumite lucruri“.

Trecând în revistă programul său zilnic, începi să bănuiești că ziua americană are mai mult de 24 de ore: româncă predă filosofie, științe umaniste, literatură americană, scriere creativă și compoziție, iar ziua sa normală de lucru începe la ora 6 dimineața și se încheie la 9 seara. Peste toate acestea, își găsește timp să joace tenis, să iasă cu prietenii, să

citească minimum două cărți pe săptămână (pentru 2012 și-a propus chiar mai multe) și să lucreze la încă două proiecte proprii. Primul este o carte motivațională, care „să ajute oamenii să se regăsească în cele mai grele momente ale vieții“, iar cel de-al doilea este volumul de „dating“ abandonat cândva în favoarea „Out of the Transylvania Night“.

Pentru că se îmbracă mai ales în culoarea roșie, Aura se mândrește cu eticheta de „Lady in Red“ pusă de presa de peste Ocean, dar mai ales cu faptul că munca sa este apreciată la adevărată valoare. Cele două volume pe care le are în lucru nu vor face decât să îi confirme statutul pe piața americană a cărții. „Când ai deja trei cărți pe piață, una o atrage pe cealaltă și abia atunci încep să curgă și banii“, își expune ea teoria personală privind șansa scriitorilor de secol XXI de a trăi doar din scris. Prima carte este, în general, cea care deschide platforma publicitară a scriitorului, a doua îl împământenește în nișa lui, iar cea de-a treia îi aduce, în sfârșit, și retribuții financiare. Nu este ușor, dar, după 15 ani, Aura și-a câștigat de una singură norocul de a nu mai fi nevoită să pornească de pe minus.

De altfel, norocul este unul dintre cele două ingrediente pe care le vede inseparabile de succesul unui autor, alături de încrederea de neclintit în creația proprie. Cu zâmbetul ei larg și atât de american, de-acum celebra sibiancă mi-a părut mai curând un melanj între „Lady in Red“ și o „Scarlett O'Hara“ care crede cu tărie în ziua de mâine, dar nu cu speranță, ci cu pragmatismul omului care și-a bătătorit temeinic poteca spre succes. „Nu, nu există mâine“, punctează ea. „Nu există dacă nu crezi și nu exploatezi cât poți de bine ziua de astăzi.“ ■

ÎN COMUNISM, FAMILIA AUREI ȘI-A PIERDUT AVEREA, DAR ȘI-A PĂSTRAT BIJUTERIILE. ÎN CAPITALISM, A FĂCUT AVERE, DAR ȘI-A PIERDUT BIJUTERIILE. DUPĂ CARE ȘI-A PIERDUT ȘI AVEREA. ACESTA ESTE PARADOXUL PE CARE ÎL VEȚI GĂSI ÎN PAGINILE ACESTEI CĂRȚI MINUNATE ȘI IMPOSSIBIL DE ȘTERS DIN MINTE.

Lindy Hudis, producător, Impact Motion Pictures

AVEM CU TOȚII DE ÎNVĂȚAT DESPRE LIBERTATE. O POVESTE INCREDIBILĂ DESPRE DURERE, FORȚĂ, CURAJ, SFIDARE ȘI VINDECAREA RĂNILOR.

David Haspel, producător